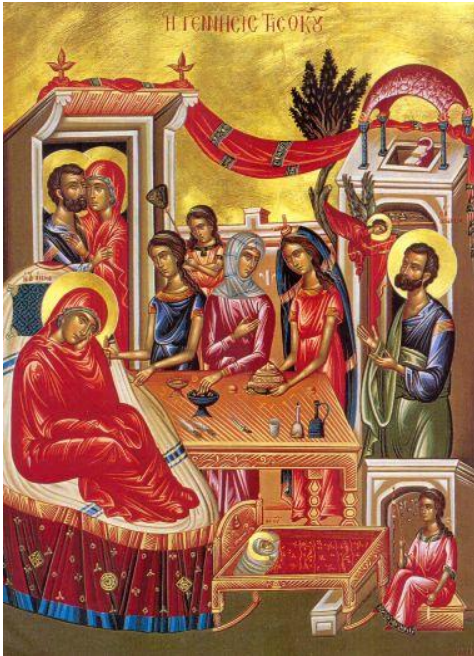

ΕΝΑ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΣΤΑΥΡΟ-ΛΕΞΟ !

Αλεξάνδρου Μ. Σταυροπούλου

Μου κάνει εντύπωση, όταν μελετώ τα Ευαγγέλια, πώς κάθε φορά το ίδιο ανάγνωσμα δεν είναι το ίδιο. Είναι σαν κάθε φορά να σου αποκαλύπτεται ως κάτι το νέο, να παρουσιάζει μία διαφορετική πτυχή. Σαν το μάτι σου ή το αυτί σου να εντοπίζει κάτι άλλο, κάτι διαφορετικό από την προηγούμενη ανάγνωση ή ακρόαση. Το βάρος να πέφτει σε διαφορετική φράση και να σου παρουσιάζεται ως κάτι το εντελώς νέο ή και διαφορετικό.

Πόσες φορές ακούγοντας ή διαβάζοντας το ευαγγελικό ανάγνωσμα του Μικρού Παρακλητικού Κανόνος (Λουκά 1, 39-49, 56) το αισθανθήκαμε κάθε φορά να μας πληροφορεί διαφορετικά πράγματα ή η προσοχή μας να εστιάζεται σε άλλα σημεία. Έτσι φέτος καρφώθηκε στο νου η φράση της Ελισάβετ προς την Μαρία, όταν την καλωσόρισε σε κάποια πόλη της ορεινής Ιουδαίας: «Μακαρία ή πιστεύεσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρά Κυρίου» (Λουκά 1, 45). Την χαρακτήρισε ως μακαρία. «Χαρά σ' αυτήν που πίστεψε ότι θα εκπληρωθούν τα λόγια που της είπε ο Κύριος».

Βρισκόμαστε μπροστά σ' έναν δέκατο μακαρισμό; Δίπλα σε αυτούς που ανήγγειλε ο Κύριος στην επί του ὄρους ομιλία Του (Ματθαίου 5, 3-12); Θα υποστηρίζαμε ότι εδώ πρόκειται για μια δυναμική μακαριότητα, ανάλογη με εκείνην των «ἀκούοντων τόν λόγον τοῦ Θεοῦ και φυλασσόντων αὐτόν» (Λουκά 11, 28).

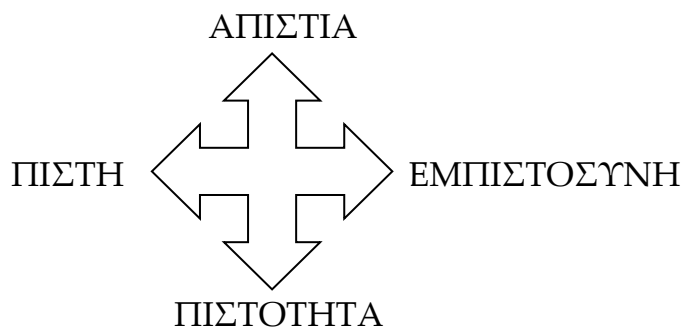
Χωρίς άλλο η Ελισάβετ είχε «πληροφορηθεί»τα συμβάντα. Η Μαρία είχε αποδεχθεί τον Ευαγγελισμό: «Γένοιτό μοι κατά τό ρῆμα

σου» (Λουκά 1, 38). Διαισθανόταν την προσέγγιση του Εμμανουήλ (Ο Θεός μεθ' ἡμῶν). Πίστεψε στα λόγια. Καμία πλέον αμφιβολία πως θα εκπληρωθούν αυτά που της ανήγγειλε ο άγγελος. Δεν την αποκαλεί μόνον η Ελισάβετ μακαρία. Από εδώ και πέρα θα την μακαρίζουν (θα την καλοτυχίζουν) «πᾶσαι αἱ γενεαί» (Λουκά 1, 48).

Θα τολμήσω όμως τώρα να θέσω το εξής ερώτημα: Όλοι εμείς, ανά τους αιώνες, δεν βρισκόμαστε στην ίδια θέση με την μικρή Μαριάμ; Όλοι εμείς δεν ακούμε, δεν ακροώμεθα του αγίου Ευαγγελίου; Δεν διαβάζουμε τα «λελαλημένα»; Αυτά που λέγονται εκεί παρά Κυρίου; Γιατί δεν πιστεύουμε ότι θα εκπληρωθούν τα λόγια αυτά έτσι ώστε και εμείς να τύχουμε της καλής επωνυμίας των καλότυχων, των μακαρίων; Γιατί δεν εμπιστευόμαστε τα λελαλημένα, που είναι πια και γεγραμμένα –γιατί ό,τι γράφει δεν ξεγράφει– ότι θα εκπληρωθούν μέχρι κεραίας;

Όλα τα λελαλημένα απευθύνονται προς όλους και όλες μας. Πρόκειται για το Ευαγγέλιο, το χαρούμενο, το χαρμόσυνο άγγελμα και μήνυμα της ημέρας, της κάθε ημέρας, το καθημερινό και αιώνιο. Εκεί περιέχονται μόνο καλά νέα, ούτε κακά, ούτε άσχημα, ούτε ψευδή, μόνο χαράς ευαγγέλια. Χρειάζεται μόνο να Τον πιστέψουμε (πίστη) και να τον εμπιστευτούμε (εμπιστοσύνη). Να ξεφύγουμε από την απιστία και να βαδίσουμε με πιστότητα οπίσω Του και να τον ακολουθήσουμε. Καθότι τα λελαλημένα είναι ρήματα ζωής.

Η πορεία μας φαίνεται να προσδιορίζεται από τέσσερις λέξεις που περιέχουν και οι τέσσερις δύο γράμματα, το πί και το ιώτα (πι), ως μία οιονεί μαθηματική υπερβατική σταθερά (κάτι ανάλογο του $\pi=3,14159$), που ισορροπεί τον άνθρωπο και τον σταθεροποιεί. Το πι των λέξεων: α-πι-στία, πί-στη, εμ-πι-στοσύνη και πι-στότητα. Μια τέτοια πορεία είναι δίχως άλλο σταυρική.

Χρειαζόμαστε οπωσδήποτε τη βοήθειά Του. Ας ομολογήσουμε απλά και ταπεινά: «πιστεύω Κύριε, βοήθει μου τῆ ἀπιστία» (Μάρκου 9, 24)

Την σήμερον ημέραν, που πολύς γίνεται λόγος «Περί Πίστεως και πάλιν», γιορτάζοντας αυτές τις ημέρες την πρώτη από τις μεγάλες θεομητορικές γιορτές του έτους, το Γενέσιον της Θεοτόκου (8 Σεπτεμβρίου), ας επικαλεστούμε την Παναγία μας, σ' αυτό μας το δύσκολο αγώνισμα, να μεσιτεύει, Αυτήν που είναι η «ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν» !

Συμπληρώματα ανάγνωσης

- Α. Μ. Σταυροπούλου, Ο άνθρωπος των μακαρισμών, *Ιχνηλασίες* κεφ. 6, Αθήνα 2007, σ. 14-15. Δημοσιευμένο και στο: <http://www.diapoimansi.gr/PDF/STAYROPOYLOS%20DIGITAL/3%20ARURA%20EYUYNH/2002/319%20%20%CE%9F%20%CE%91%CE%9D%CE%98%CE%A1%CE%A9%CE%A0%CE%9F%CE%A3%20%CE%A4%CE%A9%CE%9D%20%CE%9C%CE%91%CE%9A%CE%91%CE%A1%CE%99%CE%A3%CE%9C%CE%A9%CE%9D.pdf>
- Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, *Οι κληρονόμοι του Ουρανού*, Εκδ. Παρηρησία, Αθήνα 2016, σ. 7-60.
- Α. Μ. Σταυροπούλου, Από την πίστη στην εμπιστοσύνη, *Ιχνογραφήματα*, Αθήνα 2016, σ. 23-24. Δημοσιευμένο και στο: http://www.ecclesia.gr/greek/holysynod/commitees/worship/stavropoulos_pisti_ebist_osyni.pdf
- Θ. Π. Τάσιου, Περί Πίστεως και πάλιν, «Η Καθημερινή» Τέχνες και γράμματα 15-16 Αυγούστου 2020, σ. 3. Ο Καθηγητής Θ. Π. Τάσιος αναφέρεται και σχολιάζει ένα μικρό αφιέρωμα στις πασχαλιάτικης «Καθημερινής» τέχνες και γράμματα 18-19 Απριλίου 2020, σ. 12-13, Ένα επίκαιρο ερώτημα: Έχει και ποιον ρόλο η πίστη στη σημερινή εποχή; Ο άνθρωπος και το μη ορατό (Ηλίας Μαγκλίνης) με συμβολές του Σταύρου Ζουμπουλάκη, π. Θεοδοσίου Μαρτζούχου, Μυρτώς Θεοχάρους, Στέλιου Βιρβιδάκη. <https://www.kathimerini.gr/culture/books/1091956/peri-pisteos-kai-palin/>
- Α. Μ. Σταυροπούλου, Ένα ταξίδι αλλιώτικο από τα άλλα, περ. «Εφημέριος» 2006, σ. 14-15. Δημοσιευμένο και στο: <https://diapoimansi.gr/PDF/STAYROPOYLOS%20DIGITAL/2%20ARRUA%20EFHMERIOS/2006/363%20EBA%20TAJIDI.pdf>